

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2011
COM(2011) 416 τελικό

2011/0194 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

{SEC(2011) 883 τελικό}

{SEC(2011) 884 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η κοινή οργάνωση της αγοράς (ΚΟΑ) προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας υφίσταται από το 1970. Συνιστά δε έναν από τους πυλώνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ). Η νομική της βάση είναι ο κανονισμός 104/2000, ο οποίος εγκρίθηκε το 1999. Η μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής προσφέρει μια εξαιρετική ευκαιρία για την επανεξέταση και ενδεχομένως για την αναθεώρηση των στόχων και των μέσων της κοινής οργάνωσης της αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Προβλήματα που έχουν εντοπιστεί και στόχοι της μεταρρύθμισης

Από το 2008 η Επιτροπή προέβη σε εκτενείς αξιολογήσεις και διαβουλεύσεις με στόχο να αξιολογήσει την απόδοση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, να καταγράψει και να αναλύσει τις εξελίξεις και τις τάσεις της αγοράς στην ΕΕ κατά την τελευταία δεκαετία και να συγκεντρώσει τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών.

Από την ανάλυση αυτή προέκυψε ότι υφίστανται πέντε, κυρίως, προβλήματα, τα οποία μπορούν να περιγραφούν συνοπτικά ως εξής:

Η κοινή οργάνωση της αγοράς της ΕΕ δεν συνέβαλε επαρκώς στην ανάπτυξη βιώσιμης παραγωγής: Παρά το γεγονός ότι πολλά είδη αλιείας στην ΕΕ δεν αποτελούν αντικείμενο βιώσιμης εκμετάλλευσης, η αγορά είτε παρείχε ελάχιστα κίνητρα για την υιοθέτηση βιώσιμων πρακτικών είτε δεν επέβαλε κυρώσεις για πρακτικές πραγματικά ή δυνητικά μη βιώσιμες. Η πολιτική που ασκήθηκε έως σήμερα δεν εξέπεμψε τα κατάλληλα μηνύματα πολιτικής.

Η θέση της ενωσιακής παραγωγής στην αγορά επιδεινώθηκε: Οι παραγωγοί της ΕΕ αντιμετωπίζουν περιορισμένες ή μειούμενες δυνατότητες παραγωγής (τόσο στην αλιεία όσο και στην υδατοκαλλιέργεια). Σε αυτά πρέπει να προστεθεί ο κατακερματισμός της παραγωγής λόγω του αριθμού των ειδών, των σημείων εκφόρτωσης και πώλησης, ενώ η ζήτηση παρουσιάζει ισχυρή συγκέντρωση. Η παραγωγή της ΕΕ παρουσιάζει επίσης έλλειψη ανταγωνιστικότητας σε μια ολοένα και πιο παγκοσμιοποιημένη αγορά.

δεν φανήκαμε ικανοί έως σήμερα να προβλέψουμε ή να διαχειριστούμε τις διακυμάνσεις της: Η αλιεία, περισσότερο από οιονδήποτε άλλο τομέα παραγωγής τροφίμων, χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα όσον αφορά τις συνθήκες παραγωγής και της πρόσβασης στους πόρους. Αφενός, η προσφορά της ΕΕ παρουσιάζει έλλειψη πρόβλεψης όσον αφορά τον όγκο και την ποιότητα που αντιστοιχούν στη ζήτηση. Αφετέρου, οι παραγωγοί της ΕΕ, σε μεγάλο βαθμό δεν προβλέπουν τη ζήτηση της αγοράς κατά το προγραμματισμό της παραγωγής τους. Αυτό οδηγεί σε υψηλή διακύμανση των τιμών πρώτης πώλησης.

Συνεπώς, το δυναμικό της αγοράς της ΕΕ παραμένει σε μεγάλο βαθμό ανεκμετάλλευτο: Η αύξηση της κατανάλωσης σε όλη την ΕΕ προσφέρει απτές οικονομικές δυνατότητες για τους παραγωγούς της. Ωστόσο, το κόστος της ενημέρωσης και των συναλλαγών κατά μήκος της εμπορικής αλυσίδας, είναι υψηλό. Οι περιορισμένες πληροφορίες που προσφέρονται στον καταναλωτή δεν του επιτρέπουν να καταλήγει σε συνειδητές και υπεύθυνες επιλογές.

Η εφαρμογή της κοινής οργάνωσης της αγοράς εμποδίζεται λόγω ενός δύσκαμπτου και πολύπλοκου, γενικά, πλαισίου.

Στο πλαίσιο αυτό η πρόταση για μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης της αγοράς επικεντρώνεται στους ακόλουθους στόχους:

Στην αναβάθμιση των κινήτρων της αγοράς ώστε να προωθηθούν βιώσιμες πρακτικές παραγωγής: Οι παραγωγοί της ΕΕ (στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας) που συμμετέχουν σε Οργανώσεις Παραγωγών βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της παραγωγής, της καθημερινής διαχείρισης των πόρων και των προβλημάτων που αφορούν την αγορά. Ο ρόλος, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντά τους πρέπει να αναθεωρηθούν σύμφωνα με τους στόχους της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ ώστε οι δραστηριότητες της παραγωγής να προσανατολιστούν προς τη βιωσιμότητα. Στόχο επίσης πρέπει να αποτελέσουν και οι οικονομικοί φορείς που βρίσκονται σε πιο προχωρημένο στάδιο της αλυσίδας του αλιευτικού τομέα ώστε να ενισχυθεί περισσότερο η δέσμευση και η υπευθυνότητά τους ως προς τη βιωσιμότητα του εφοδιασμού των πόρων τους.

Βελτίωση της θέσης της ενωσιακής παραγωγής στην αγορά: Η αντιμετώπιση των ανεπαρκειών της αγοράς, του υψηλού κόστους της ενημέρωσης και των συναλλαγών καθώς και των οργανωτικών θεμάτων επιβάλλει τον εστιασμό στις δραστηριότητες παραγωγής (συγκέντρωση της προσφοράς και βελτίωση της εμπορίας κατά την πρώτη πώληση), την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ενωσιακής παραγωγής (ως προς την ποιότητα, την καινοτομία και την προστιθέμενη αξία), την ενίσχυση της διαπραγματευτικής ισχύος των παραγωγών και την εξασφάλιση της δημιουργίας ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο στην Ένωση.

Η βελτίωση της σύνδεσης μεταξύ της παραγωγής στην ΕΕ και των διαρθρωτικών μεταβολών και των βραχυπρόθεσμων διακυμάνσεων της αγοράς στην ΕΕ πρέπει να αντανακλάται περισσότερο στις στρατηγικές των παραγωγών. Η επίτευξη αυτού του στόχου προϋποθέτει την ανάπτυξη των γνώσεων για την αγορά και την ανάλυση της ζήτησης και της ανταγωνιστικής προσφοράς. Η αύξηση της διαφάνειας κατά μήκος της αλυσίδας εμπορίας των αγορών αναμένεται να διευκολύνει την ικανοποίηση των απαιτήσεων όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση και να βελτιώσει τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά τον σχεδιασμό πολιτικών. Η διακύμανση των τιμών πρώτης πώλησης μπορεί να μειωθεί εφόσον βελτιωθούν οι συνθήκες όσον αφορά την τοποθέτηση των προϊόντων των ΟΠ στην αγορά και εξασφαλιστεί ότι η παραγωγή θα προγραμματίζεται και θα προσαρμόζεται στη ζήτηση όσον αφορά την ποιότητα, την ποσότητα και την παρουσίαση.

Ενίσχυση του δυναμικού της αγοράς των προϊόντων της ΕΕ: Η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά τα αλιευτικά προϊόντα και τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας δεν είναι η βέλτιστη, ειδικότερα λόγω της ελλιπούς ενημέρωσης. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της παραγωγής της ΕΕ (νωπότητα, τοπική παραγωγή, ποικιλία, κλπ.) μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καλύτερης εκμετάλλευσης εφόσον υπάρξει μεγαλύτερη διαφοροποίηση και προβολή των προϊόντων. Επιπλέον, οι καταναλωτές στην ΕΕ έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται με μεγαλύτερη ακρίβεια και αξιοπιστία, γεγονός που θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη τους στα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Ενίσχυση της καλύτερης διακυβέρνησης, της μείωσης του διοικητικού φόρτου και της απλούστευσης του νομικού πλαισίου: Οι υφιστάμενες διατάξεις και τα υφιστάμενα μέσα πρέπει να επανεξεταστούν, να απλουστευθούν και να αποσαφηνιστούν. Η κοινή οργάνωση

της αγοράς πρέπει να στηριχτεί στο πλαίσιο ενός νέου χρηματοοικονομικού ταμείου που πρέπει να συσταθεί στο πλαίσιο της μεταρρυθμισμένης ΚΑΠ.

Αλληλεπίδραση με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΠ

Κύριος στόχος της μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής είναι η προώθηση της βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων μέσω ενός οικονομικά βιώσιμου τομέα, ο οποίος σταδιακά θα εξασφαλίζει ολοένα και περισσότερο την αυτοδιαχείρισή του. Από την αξιολόγηση του αντικτύπου της ΚΑΠ προέκυψε το συμπέρασμα ότι, με βάση τους νέους στόχους και τα μέσα της ΚΑΠ, απαιτείται μεγάλης κλίμακας μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης της αγοράς: τα μέσα τα οποία προσανατολίζονται στην αγορά αναμένεται να συμβάλουν, άμεσα ή έμμεσα, στην επίτευξη των κύριων στόχων της ΚΑΠ.

Για την αντιμετώπιση της υπεραλίευσης και των μη βιώσιμων πρακτικών και την οριστική εγκατάλειψη στρατηγικών παραγωγής οι οποίες βασίζονται αποκλειστικά στην ποσότητα, η νέα κοινή οργάνωση της αγοράς θα στηρίξει:

την αυτονομία των οργανώσεων παραγωγών και τη συνδιαχείριση των δικαιωμάτων πρόσβασης καθώς και τις δραστηριότητες παραγωγής και εμπορίας·

τα μέτρα υπέρ της αγοράς τα οποία αυξάνουν τη διαπραγματευτική ισχύ των παραγωγών (στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας) βελτιώνουν την πρόβλεψη, την πρόληψη και τη διαχείριση της κρίσης της αγοράς και ενισχύουν τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα των αγορών·

τα κίνητρα στην αγορά και την πρωτοδότηση των βιώσιμων πρακτικών· τις εταιρικές σχέσεις που αποσκοπούν στη βιωσιμότητα όσον αφορά την παραγωγή, τον εφοδιασμό και την κατανάλωση· την πιστοποίηση (οικολογικά σήματα), την προώθηση και την ενημέρωση των καταναλωτών·

πρόσθετα μέτρα της αγοράς όσον αφορά τις απορρίψεις.

Ισχύουσες διατάξεις της ΕΕ στο συγκεκριμένο τομέα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των αγορών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας αποτελεί το υφιστάμενο ρυθμιστικό πλαίσιο. Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην αντικατάσταση του εν λόγω κανονισμού.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

Από το 2008 και έπειτα πραγματοποιήθηκαν διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους σε διάφορα επίπεδα:

Ξεκίνησε δημόσια διαβούλευση μέσω διαδικτύου όσον αφορά θέματα σχετικά με την αγορά και τις συναλλαγές στο πλαίσιο της Πράσινης Βίβλου για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (COM(2009)163 τελικό) η οποία πραγματοποιήθηκε από τις 9 Απριλίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009. Οι 400 εισηγήσεις που ελήφθησαν σχετικά με την Πράσινη Βίβλο αφορούσαν σχεδόν στο σύνολό τους θέματα που συνδέονταν με τη μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης της αγοράς. Αυτές συνοψίζονται, συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο 3.4 του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Synthesis of

the Consultation on the reform of the Common Fisheries Policy» («Συνοπτική περίληψη της διαβούλευσης σχετικά με τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής») SEC(2010) 428 τελικό - Απρίλιος 2010.

Πραγματοποιήθηκε ευρεία διαβούλευση του κλάδου (μεταξύ παραγωγών, εισαγωγέων, μεταποιητών και λιανοπωλητών) και μη κυβερνητικών φορέων (αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές ΜΚΟ, οργανώσεις καταναλωτών) εντός των συμβουλευτικών οργάνων που υφίστανται στο πλαίσιο της ΚΑΠ καθώς και θεματικά σεμινάρια. Πραγματοποιήθηκε εκτενής διάλογος υπό μορφή διμερών συναντήσεων με τα κράτη μέλη μέσω των εθνικών εκπροσώπων του κλάδου, των εθνικών και περιφερειακών διοικήσεων και της επιτροπής διαχείρισης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και συγκεκριμένα η επιτροπή αλιείας συμμετείχε ενεργά στις προαναφερόμενες διαβουλεύσεις και εκδηλώσεις.

Αξιολογήσεις αντίκτυπου

Συστάθηκε διπληρεσιακή συντονιστική ομάδα εντός της Επιτροπής η οποία παρείχε στοιχεία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης του αντίκτυπου. Το παρόν πλαίσιο πολιτικής και η ανάπτυξη της αγοράς της ΕΕ όσον αφορά τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας αποτέλεσαν αντικείμενο ανάλυσης από το οποίο προέκυψαν ο εντοπισμός πρωταρχικών στόχων για τη μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτών των στόχων εξετάστηκαν διάφορες εναλλακτικές επιλογές πολιτικής για τη μεταρρύθμιση:

διατήρηση της Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η προσέγγιση αυτή σημαίνει ότι οι παρεμβάσεις στην αγορά πρέπει να είναι το κύριο μέσο για τη στήριξη της σταθερότητας των τιμών.

Η αναθεώρηση της σημερινής Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μέσω της μείωσης των μηχανισμών παρέμβασης σε ενιαία ενίσχυση αποθεματοποίησης για αλιευτικά προϊόντα που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και η απλούστευση και η τροποποίηση των άλλων μέσων ώστε να γίνουν πιο κατάλληλα και ευέλικτα (προδιαγραφές εμπορίας και ενημέρωση των καταναλωτών).

Η βελτίωση της κοινής οργάνωσης της αγοράς των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μέσω της δημιουργίας νέων στόχων για τις οργανώσεις παραγωγών και τις διεπαγγελματικές οργανώσεις και μέσω της χορήγησης σε αυτές χρηματοοικονομικής υποστήριξης ώστε να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν βιώσιμο σχεδιασμό παραγωγής και εμπορίας. Επεκτείνονται το περιεχόμενο των υποχρεωτικών πληροφοριών για τους καταναλωτές και το πεδίο εφαρμογής αυτού του συστήματος πληροφοριών. Υπάρχει πρόβλεψη ώστε να εξασφαλίζονται η ακρίβεια και ο έλεγχος της προεραϊτικής επίσημανσης.

Απορρύθμιση της Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η επιλογή αυτή αναιρεί το ενδεχόμενο κάθε οικονομικής υποστήριξης (παρέμβαση και στήριξη σε συλλογικές δράσεις) και κάθε νομικό μέσο ειδικά για προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Η επιλογή που προβλέπει τη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης κρίθηκε ως μερικώς αναποτελεσματική και εξαιρετικά πολύπλοκη ώστε να επιτύχει τους σημερινούς της στόχους. Σήμερα, 12 έτη ύστερα από την έγκρισή της, η ΚΟΑ αποκεικνύεται ακατάλληλη για τις προκλήσεις της κοινοτικής αγοράς. Θα καταλήξει, δε, ακόμη πιο αναποτελεσματική και πιθανότατα ασυνεπής σε σχέση με τους νέους στόχους της ΚΑΠ ύστερα από τη μεταρρύθμισή της.

Η διόρθωση των βασικών ανεπαρκειών της υφιστάμενης ΚΑΠ μέσω της υποβολής προτάσεων για προσαρμογές και απλουστεύσεις θα συνέβαλε στη βελτίωση της λειτουργίας της. Ωστόσο, η προσέγγιση αυτή εξακολουθεί να μην παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε σχέση με τους κύριους στόχους της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ.

Η πλήρης κατάργηση της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ΕΕ, ακόμη και σε περίπτωση που βελτιωθούν οι εξελίξεις και τα κίνητρα όσον αφορά τη βιωσιμότητα, που εξαρτώνται από τις επιταγές της αγοράς, δεν θα αντιμετώπιζε πλήρως τα κύρια προβλήματα που εντοπίζονται, ιδίως εκείνο που αφορά τον πολύπλοκο και κερματισμένο τομέα του εφοδιασμού της ΕΕ και των κινδύνων που ενέχει η παραπλανητική και συγκεχυμένη ενημέρωση των καταναλωτών.

Συνεπώς η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι πρέπει να βελτιωθεί η κοινή οργάνωση της αγοράς κατά τρόπον ώστε να συνοδεύσει τον τομέα της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στη μετάβασή του προς βιώσιμες πρακτικές της παραγωγής. Μπορούν να ληφθούν πολλά μέτρα όσον αφορά την οργάνωση και την εμπορία με στόχο την αύξηση της προβλεψιμότητας του εφοδιασμού και τη μείωση του κόστους των συναλλαγών. Η επιλογή αυτή δίνει έμφαση στο ρόλο κάθε συναφούς φορέα όσον αφορά την προώθηση βιώσιμων πρακτικών. Η κοινή οργάνωση της αγοράς αναμένεται να συμβάλει στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε ένα πλαίσιο στο οποίο η οικονομική υποστήριξη δεν κατευθύνεται πλέον προς τον στόλο (ειδικότερα όσον αφορά τη διάλυση και την προσωρινή παύση), αλλά προς έξυπνες, οικολογικές, καινοτόμες και σύμφωνες με τις επιταγές της αγοράς λύσεις για τον τομέα της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Νομική βάση

Άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρχή της επικουρικότητας

Η πρόταση εμπίπτει σε συντρέχουσα αρμοδιότητα και συνεπώς ισχύει η αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τον ακόλουθο λόγο:

Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική είναι κοινή πολιτική και συνεπώς πρέπει να εφαρμοστεί μέσω κανονισμού που θα εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Είναι απαραίτητο και ενδείκνυται για την επίτευξη του βασικού στόχου της επίτευξης ενός τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που παρέχει μακροπρόθεσμες και βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες που συμβάλλουν στην ασφάλεια της προμήθειας σε τρόφιμα, να εγκριθούν κανόνες για τη διατήρηση και εκμετάλλευση των βιολογικών πόρων της θάλασσας. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 42 και το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το πεδίο εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής εκτείνεται σε μέτρα σχετικά με τις αγορές προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση. Η κοινή οργάνωση των αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφεξής καλούμενη «κοινή οργάνωση της αγοράς» αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και πρέπει να συμβάλει στην επιτυχία των στόχων της. Εφόσον αναθεωρείται η Κοινή Αλιευτική Πολιτική, πρέπει και η κοινή οργάνωση της αγοράς να προσαρμοστεί αναλόγως.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου της 17^{ης} Δεκεμβρίου 1999 για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας³ πρέπει να αναθεωρηθεί ώστε να ληφθούν υπόψη οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί ως προς την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων, τις πρόσφατες εξελίξεις στις αγορές της Ένωσης και παγκοσμίως και στην εξέλιξη των δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- (3) Οι διατάξεις της κοινής οργάνωσης της αγοράς πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

¹ ΕΕ C της , σ. .

² ΕΕ C της , σ. .

³ ΕΕ L 17 της 21/1/2000, σ. 22.

- (4) Η κοινή οργάνωση της αγοράς αναμένεται να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.
- (5) Δεδομένου ότι οι στόχοι αυτοί είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω του κοινού χαρακτήρα της αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και μπορούν συνεπώς, λόγω της ανάγκης για περαιτέρω κοινή δράση, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (6) Είναι σημαντικό η διαχείριση της κοινής οργάνωσης της αγοράς να διέπεται από τις αρχές της χρηστής διακυβέρνησης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.
- (7) Οι οργανώσεις παραγωγών είναι οι καίριοι παράγοντες για την κατάλληλη εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και για την κοινή οργάνωση της αγοράς. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να ενισχυθούν οι στόχοι τους ώστε να εξασφαλιστεί ότι τα μέλη τους θα αναπτύσσουν δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας κατά βιώσιμο τρόπο, θα βελτιώσουν τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά και θα συλλέγουν οικονομικά στοιχεία όσον αφορά την υδατοκαλλιέργεια. Για την πραγματοποίηση αυτών των στόχων, οι οργανώσεις παραγωγών πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στην Ένωση όσον αφορά τους τομείς αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ιδίως τις ιδιαιτερότητες της αλιείας μικρής κλίμακας.
- (8) Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις που συγκεντρώνουν διαφορετικές κατηγορίες επιχειρηματιών μπορούν να συμβάλουν στη βελτίωση του συντονισμού των δραστηριοτήτων εμπορίας εντός της αλυσίδας αξίας και να αναπτύξουν μέτρα τα οποία θα είναι προς το συμφέρον όλου του κλάδου.
- (9) Ενδείκνυται να προβλεφθούν κοινές προϋποθέσεις για την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και των διεπαγγελματικών οργανώσεων από τα κράτη μέλη, για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνουν οι οργανώσεις παραγωγών και οι διεπαγγελματικές οργανώσεις και για την από κοινού ανάληψη του κόστους που προκύπτει από την επέκταση αυτή. Η διαδικασία για την επέκταση των κανόνων πρέπει να υπόκειται σε έγκριση από την Επιτροπή.
- (10) Για να είναι σε θέση οι οργανώσεις παραγωγών να κατευθύνουν τα μέλη τους προς βιώσιμες δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, οι οργανώσεις παραγωγών πρέπει να ορίσουν και να υποβάλουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχεδιασμό παραγωγής και εμπορίας με τα απαραίτητα μέτρα για την επίτευξη των στόχων τους.
- (11) Ο απρόβλεπτος χαρακτήρας των αλιευτικών δραστηριοτήτων καθιστά απαραίτητο να θεσπιστεί μηχανισμός για την αποθήκευση αλιευτικών προϊόντων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο με στόχο την ενίσχυση της μεγαλύτερης σταθερότητας της αγοράς και την αύξηση του οικονομικού κέρδους, ιδίως μέσω της δημιουργίας προστιθέμενης αξίας. Ο μηχανισμός αυτός αναμένεται να συμβάλει στη σταθεροποίηση και στη σύγκλιση των τοπικών αγορών της Ένωσης με στόχο την επίτευξη της ενιαίας αγοράς.

- (12) Οι οργανώσεις παραγωγών μπορούν να δημιουργήσουν ένα συλλογικό ταμείο για τη χρηματοδότηση της παραγωγής, του σχεδιασμού εμπορίας και του μηχανισμού αποθεματοποίησης.
- (13) Για να ληφθεί υπόψη η διαφορά στις τιμές σε όλη την Ένωση, κάθε οργάνωση παραγωγών πρέπει να έχει το δικαίωμα να προτείνει μια τιμή ενεργοποίησης του μηχανισμού αποθεματοποίησης. Η εν λόγω τιμή ενεργοποίησης δεν πρέπει να οδηγεί στον καθορισμό ελάχιστων τιμών οι οποίες μπορεί να εμποδίζουν τον ανταγωνισμό.
- (14) Καθώς τα αποθέματα αλιευμάτων συνιστούν κοινούς πόρους, η βιώσιμη και αποτελεσματική τους εκμετάλλευση μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να επιτευχθεί καλύτερα από οργανισμούς που αποτελούνται από μέλη προερχόμενα από διαφορετικά κράτη μέλη. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί και η πιθανότητα δημιουργίας διακρατικών οργάνωσεων παραγωγών και ενώσεων οργάνωσεων παραγωγών, που θα υπόκεινται σε κανόνες ανταγωνισμού όπως προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.
- (15) Η εφαρμογή κοινών προδιαγραφών εμπορίας αναμένεται να επιτρέψει στην αγορά να εφοδιάζεται με βιώσιμα προϊόντα, να αξιοποιεί πλήρως το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και να διευκολύνει το εμπόριο που βασίζεται στον θεμιτό ανταγωνισμό, βοηθώντας με τον τρόπο αυτό στη βελτίωση της αποδοτικότητας της παραγωγής.
- (16) Η ποικιλομορφία των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας καθιστά αναγκαίο το να προσφέρεται στους καταναλωτές στοιχειώδης ενημέρωση σχετικά με τα κύρια χαρακτηριστικά των προϊόντων. Για να προαχθεί η διαφοροποίηση των προϊόντων είναι επίσης απαραίτητο να ληφθούν υπόψη πρόσθετες πληροφορίες που μπορούν να αναγράφονται σε προαιρετική βάση.
- (17) Οι κανόνες σχετικά με τον ανταγωνισμό όσον αφορά συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο 101 της συνθήκης ισχύουν όσον αφορά την παραγωγή ή την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας εφόσον η εφαρμογή τους δεν εμποδίζει την λειτουργία της κοινής οργάνωσης των αγορών ή δεν θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης.
- (18) Ενδείκνυται να θεσπιστεί νομοθεσία του ανταγωνισμού η οποία να διέπει την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά του τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τον κερματισμένο χαρακτήρα του τομέα, ήτοι το γεγονός ότι τα αλιεύματα συνιστούν κοινό πόρο καθώς και το υψηλό μέγεθος των εισαγωγών. Για λόγους απλούστευσης, οι συναφείς διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 της 24^{ης} Ιουλίου 2006 περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και στην εμπορία ορισμένων γεωργικών προϊόντων⁴ πρέπει να μεταφερθούν στον παρόντα κανονισμό. Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 δεν πρέπει να ισχύει πλέον όσον αφορά τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- (19) Είναι απαραίτητο να βελτιωθούν οι πληροφορίες οικονομικού χαρακτήρα στις αγορές προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση.

⁴ ΕΕ L 214 της 4.8.2006, σ. 7

- (20) Για να είναι σε θέση να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει τους όρους και τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών, να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει το περιεχόμενο του σχεδιασμού παραγωγής και εμπορίας, να καθορίσει και να τροποποιήσει τις κοινές προδιαγραφές εμπορίας, να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει υποχρεωτικές πληροφορίες και να ορίσει ελάχιστα κριτήρια για τις πληροφορίες που παρέχονται προαιρετικά από τους επιχειρηματίες στους καταναλωτές, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή για την έγκριση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τα άρθρα 24, 33, 41, και 46.
- (21) Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (22) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή των άρθρων 25, 31, 34 και 37 του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή.
- (23) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου πρέπει να καταργηθεί αλλά τα άρθρα 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 και 39 πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν έως την έναρξη ισχύος του κανονισμού σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Πρώτο κεφάλαιο **Γενικές Διατάξεις**

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Θεσπίζεται κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, στο εξής καλούμενη «κοινή οργάνωση των αγορών».
2. Η κοινή οργάνωση των αγορών συμπεριλαμβάνει τα εξής όργανα:
 - α) επαγγελματικές οργανώσεις·
 - β) προδιαγραφές εμπορίας·
 - γ) κανόνες σχετικά με την ενημέρωση των καταναλωτών·

- δ) κανόνες ανταγωνισμού·
- ε) κανόνες σχετικά με τη γνώση της αγοράς.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

Η κοινή οργάνωση της αγοράς θα ισχύει όσον αφορά τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που περιέχονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού, τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στην Ένωση.

Άρθρο 3
Στόχοι

Η κοινή οργάνωση της αγοράς θα συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική.

Άρθρο 4
Αρχές

Η κοινή οργάνωση της αγοράς θα διέπεται από τις αρχές της χρηστής διακυβέρνησης που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική.

Άρθρο 5
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική. Ισχύουν επίσης οι εξής ορισμοί:

- α) ως «προϊόντα αλιείας» νοούνται οι υδρόβιοι οργανισμοί που προέρχονται από οιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα ή προϊόντα που προέρχονται από αυτούς σύμφωνα με τον κατάλογο του παραρτήματος Ι·
- β) ως «προϊόντα υδατοκαλλιέργειας» νοούνται οι υδρόβιοι οργανισμοί σε οιοδήποτε στάδιο του κύκλου ζωής τους που προέρχονται από οιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα ή προϊόντα που προέρχονται από αυτούς σύμφωνα με τον κατάλογο του παραρτήματος Ι·
- γ) Ως «παραγωγός» νοείται οιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μέσα παραγωγής για την παραγωγή προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας με στόχο τη διάθεσή τους στην αγορά·
- δ) ως «κλάδος της αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας» νοείται ο κλάδος της οικονομίας που περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας·
- ε) ως «κυκλοφορία στην αγορά» νοείται κάθε προσφορά προϊόντος αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην ενωσιακή αγορά στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε επί πληρωμή είτε δωρεάν.

- στ) ως «διάθεση στην αγορά» νοείται η πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά της Ένωσης·

Κεφάλαιο II **Επαγγελματικές οργανώσεις**

ΤΜΗΜΑ I **ΣΥΣΤΑΣΗ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ**

Άρθρο 6

Σύσταση οργανώσεων παραγωγών αλιευτικών προϊόντων

Οι οργανώσεις παραγωγών αλιευτικών προϊόντων μπορούν να συγκροτούνται ως ομάδα η οποία συστήνεται κατόπιν ιδίας πρωτοβουλίας των παραγωγών προϊόντων αλιείας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και να αναγνωρίζονται σύμφωνα με το Τμήμα II:

Άρθρο 7

Στόχοι των οργανώσεων παραγωγών αλιευτικών προϊόντων

Οι οργανώσεις παραγωγών αλιευτικών προϊόντων πρέπει να επιδιώκουν τους εξής στόχους:

- α) την προώθηση βιώσιμων αλιευτικών δραστηριοτήτων σε πλήρη συμμόρφωση με την πολιτική διατήρησης που προβλέπεται στον κανονισμό σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική και στην περιβαλλοντική νομοθεσία·
- β) τη διαχείριση ανεπιθύμητων αλιευμάτων των εμπορικών αποθεμάτων·
- γ) τη βελτίωση των συνθηκών όσον αφορά την τοποθέτηση στην αγορά των αλιευτικών προϊόντων των μελών της·
- δ) τη σταθεροποίηση των αγορών·
- ε) τη βελτίωση του κέρδους των παραγωγών.

Άρθρο 8

Μέτρα που αναπτύσσονται από οργανώσεις παραγωγών αλιευτικών προϊόντων

Οι οργανώσεις παραγωγών αλιευτικών προϊόντων μπορούν να καταφύγουν στα εξής μέτρα για την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στο άρθρο 7:

- α) στο σχεδιασμό των αλιευτικών δραστηριοτήτων των μελών τους·
- β) στην αξιοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων των εμπορικών αποθεμάτων μέσω:
 - της διάθεσης των εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία δεν συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που

αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) για χρήσεις άλλες εκτός της κατανάλωσης από τον άνθρωπο·

- της διάθεσης στην αγορά εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α)·
 - της δωρεάν διανομής εκφορτωθέντων προϊόντων σε φιλανθρωπικά ιδρύματα ή για αγαθοεργούς σκοπούς.
- γ) στην προσαρμογή της παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς·
- δ) στη διοχέτευση της προσφοράς και της εμπορίας των προϊόντων των μελών τους·
- ε) στη διαχείριση της προσωρινής εναπόθεσης αλιευτικών προϊόντων σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 36·
- στ) στον έλεγχο και στη λήψη μέτρων για τη συμμόρφωση με τις δραστηριότητες των μελών τους με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από την οργάνωση παραγωγών·

Άρθρο 9

Σύσταση οργανώσεων παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας

Οι οργανώσεις παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας μπορούν να συγκροτούνται ως ομάδα η οποία συστήνεται κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας των παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη για την επίτευξη των εξής στόχων:

Άρθρο 10

Στόχοι των οργανώσεων παραγωγών υδατοκαλλιέργειας

Οι οργανώσεις παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας πρέπει να επιδιώκουν τους εξής στόχους:

- α) την προώθηση βιώσιμων δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας των μελών τους μέσω της παροχής δυνατοτήτων για την ανάπτυξή τους·
- β) τη συμβολή στον εφοδιασμό σε τρόφιμα και στην απασχόληση σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές·
- γ) την επιβεβαίωση του ότι οι δραστηριότητες των μελών τους είναι σύμφωνες με τα εθνικά στρατηγικά σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 51 του κανονισμού σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική·
- δ) τη βελτίωση των συνθηκών όσον αφορά την τοποθέτηση στην αγορά των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας των μελών της·
- ε) τη βελτίωση του κέρδους των παραγωγών.

Άρθρο 11

Μέτρα που αναπτύσσονται από οργανώσεις παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας

Οι οργανώσεις παραγωγών αλιευτικών προϊόντων μπορούν να εφαρμόσουν τα εξής μέτρα για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 10:

- α) να προωθήσουν την υπεύθυνη και βιώσιμη υδατοκαλλιέργεια, ιδίως όσον αφορά την περιβαλλοντική προστασία, την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων·
- β) να προσαρμόσουν την παραγωγή στις απαιτήσεις της αγοράς·
- γ) να διοχετεύσουν την προσφορά των προϊόντων των μελών τους και την εμπορία αυτών·
- δ) να ελέγχουν τη συμμόρφωση των δραστηριοτήτων των μελών τους με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από την οργάνωση παραγωγών και να λαμβάνουν μέτρα για την τήρησή τους·
- ε) να συγκεντρώνουν πληροφορίες σχετικά με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά, περιλαμβάνοντας πληροφορίες οικονομικού χαρακτήρα σχετικά με τις πρώτες πωλήσεις και σχετικά με τις προβλέψεις όσον αφορά την παραγωγή.

Άρθρο 12

Σύσταση των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών

1. Μια ένωση οργανώσεων παραγωγών προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας μπορεί να συγκροτείται ως ομάδα η οποία συστήνεται κατόπιν ιδίας πρωτοβουλίας των οργανώσεων παραγωγών που αναγνωρίζονται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.
2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που ισχύουν όσον αφορά τις οργανώσεις παραγωγών ισχύουν για τις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 13

Στόχοι των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών

Οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας πρέπει να επιδιώκουν τους εξής στόχους:

- α) την πιο αποτελεσματική επίτευξη των στόχων των οργανώσεων παραγωγών που είναι μέλη και που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 10·
- β) τον συντονισμό και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων κοινού ενδιαφέροντος για τις οργανώσεις παραγωγών που είναι μέλη.

Άρθρο 14
Σύσταση διεπαγγελματικών οργανώσεων

Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις μπορούν να συγκροτούνται ως ομάδα η οποία συστήνεται κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας των επιχειρηματιών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και να αναγνωρίζονται σύμφωνα με το τμήμα ΙΙ.

Άρθρο 15
Στόχοι των διεπαγγελματικών οργανώσεων

Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις πρέπει να επιδιώκουν τους εξής στόχους:

- α) τη βελτίωση των συνθηκών όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά της Ένωσης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας των μελών της·
- β) τη συμβολή για τον καλύτερο συντονισμό της διάθεσης και της κυκλοφορίας στην αγορά προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης·

Άρθρο 16
Μέτρα που αναπτύσσονται από διεπαγγελματικές οργανώσεις·

Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις μπορούν να εφαρμόσουν τα εξής μέτρα για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 15:

- α) να καταρτίσουν υποδείγματα συμβάσεων σύμφωνων προς την ενωσιακή νομοθεσία·
- β) να προωθήσουν ενωσιακά προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας χωρίς διακρίσεις, χρησιμοποιώντας το δυναμικό της πιστοποίησης, και συγκεκριμένα τις ονομασίες προέλευσης, τα σήματα και τις γεωγραφικές ενδείξεις καθώς και πριμοδοτήσεις για πρακτικές βιωσιμότητας·
- γ) να προβλέψουν κανόνες σχετικά με την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας αυστηρότερους σε σχέση με εκείνους που προβλέπονται στην κοινοτική ή στην εθνική νομοθεσία.
- δ) να βελτιώσουν την ποιότητα, τη γνώση και τη διαφάνεια της παραγωγής και της αγοράς,
- ε) να εκπονήσουν έρευνες και μελέτες της αγοράς και να αναπτύξουν τεχνικές για τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας της αγοράς, στις οποίες περιλαμβάνονται και η τεχνικές στον τομέα των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών·
- στ) να προσφέρουν τις απαιτούμενες πληροφορίες και να διεξάγουν την απαιτούμενη έρευνα με στόχο την εξασφάλιση βιώσιμου εφοδιασμού, η ποσότητα, η ποιότητα και τιμή του οποίου θα αντιστοιχούν στις απαιτήσεις της αγοράς και στις προσδοκίες των καταναλωτών·

- ζ) να ελέγχουν και να λαμβάνουν μέτρα για τη συμμόρφωση με τις δραστηριότητες των μελών τους με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τη διεπαγγελματική οργάνωση.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Άρθρο 17

Αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών

Τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν ως οργανώσεις παραγωγών προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας όλες τις ομάδες παραγωγών προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας οι οποίες υποβάλλουν αίτηση για την εν λόγω αναγνώριση, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) δραστηριοποιούνται επαρκώς οικονομικά στην επικράτειά τους ή σε μέρος αυτής, ιδίως όσον αφορά τον αριθμό των μελών και τον όγκο της εμπορεύσιμης παραγωγής·
- β) διαθέτουν νομική οντότητα με βάση την εθνική νομοθεσία ενός κράτους μέλους, έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του και είναι εγκατεστημένοι σε αυτή·
- γ) είναι σε θέση να επιδιώξουν τους στόχους οι οποίοι προβλέπονται στα άρθρα 7 και 10·
- δ) συνάδουν με την νομοθεσία περί ανταγωνισμού του κεφαλαίου VI·
- ε) οι οργανώσεις παραγωγών δεν πρέπει να κατέχουν δεσπόζουσα θέση σε μια συγκεκριμένη αγορά, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στο άρθρο 39 της συνθήκης.

Άρθρο 18

Αναγνώριση των διεπαγγελματικών οργανώσεων

Τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίσουν ως διεπαγγελματικές οργανώσεις όλες τις ομάδες που έχουν εγκατασταθεί στην επικράτειά τους και οι οποίες υποβάλλουν ορθά αίτηση, λαμβάνοντας υπόψη την ενωσιακή νομοθεσία και συγκεκριμένα τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο δύο, τουλάχιστον, εκ των ακολούθων δραστηριοτήτων σε δεδομένο τομέα ή τομείς: της παραγωγής, εμπορίας και μεταποίησης προϊόντων αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ή προϊόντων τα οποία προκύπτουν ύστερα από μεταποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- β) δεν ασκούν τα ίδια δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας ή μεταποιημένων προϊόντων με βάση προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·

- γ) διαθέτουν νομική οντότητα με βάση την εθνική νομοθεσία ενός κράτους μέλους και έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του και είναι εγκατεστημένοι σε αυτή·
- δ) είναι σε θέση να επιτύχουν τους στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 15·
- ε) λαμβάνουν υπόψη το συμφέρον των καταναλωτών·
- στ) δεν εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία της κοινής οργάνωσης της αγοράς.

Άρθρο 19

Έλεγχοι και ανάκληση αναγνώρισης από κράτη μέλη

Τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους σε τακτά διαστήματα ώστε να επιβεβαιώνουν εάν οι οργανώσεις των παραγωγών και οι διεπαγγελματικές οργανώσεις συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις αναγνώρισης που προβλέπονται στα άρθρα 17 και 18 και ανακαλούν, εφόσον χρειάζεται, την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών ή των διεπαγγελματικών οργανώσεων.

Άρθρο 20

Διακρατικές οργανώσεις παραγωγών, ενώσεις οργανώσεων παραγωγών και διεπαγγελματικές οργανώσεις

Τα κράτη μέλη, των οποίων πολίτες είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών ή διεπαγγελματικής οργάνωσης που είναι εγκατεστημένη στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, και τα κράτη μέλη εκείνα που φιλοξενούν την επίσημη έδρα ένωσης οργανώσεων παραγωγών αναγνωρισμένης σε διαφορετικά κράτη μέλη, εφαρμόζουν, σε συνεργασία με τα συναφή κράτη μέλη, τη διοικητική συνεργασία που απαιτείται για τον έλεγχο των δραστηριοτήτων της συγκεκριμένης οργάνωσης ή ένωσης.

Άρθρο 21

Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων

Μια οργάνωση παραγωγών τα μέλη της οποίας είναι υπήκοοι διαφορετικών κρατών μελών ή μια ένωση οργανώσεων παραγωγών αναγνωρισμένη σε διαφορετικά κράτη μέλη ασκεί τα καθήκοντά της με την επιφύλαξη των διατάξεων που διέπουν την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική.

Άρθρο 22

Κοινοποίηση στην Επιτροπή

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή οιαδήποτε απόφαση σχετικά με την έγκριση ή την ανάκληση αναγνώρισης με ηλεκτρονικά μέσα.

Άρθρο 23
Έλεγχοι από την Επιτροπή

Για να εξασφαλιστεί ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών ή των διεπαγγελματικών οργανώσεων που προβλέπεται στα άρθρα 17 και 18, η Επιτροπή δύναται να διενεργεί ελέγχους και, κατά περίπτωση, να ζητά από τα κράτη μέλη να ανακαλούν την αναγνώριση οργανώσεων παραγωγών ή διεπαγγελματικών οργανώσεων.

Άρθρο 24
Πράξεις κατ' εξουσιοδότηση

Η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 50.

- α) για να τροποποιεί ή να συμπληρώνει τους όρους για την αναγνώριση που αναφέρεται στα άρθρα 17 και 18. Οι κανόνες αυτοί μπορεί να αφορούν την εσωτερική λειτουργία της οργάνωσης παραγωγών ή των διεπαγγελματικών οργανώσεων, το καταστατικό τους, τις δημοσιονομικές και χρηματοοικονομικές διατάξεις, τις υποχρεώσεις των μελών τους και την επιβολή της εφαρμογής των κανόνων τους, καθώς και ποινές σε περίπτωση μη εφαρμογής τους·
- β) για να θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη συχνότητα κατά την οποία θα διενεργούνται οι έλεγχοι, το αντικείμενό τους και τις πρακτικές μεθόδους που θα χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21.

Άρθρο 25
Εκτελεστικές πράξεις

1. Η Επιτροπή πρέπει να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα σχετικά με
 - α) τις προθεσμίες και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και των διεπαγγελματικών οργανώσεων που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 18 ή για την ανάκληση της εν λόγω αναγνώρισης που αναφέρεται στο άρθρο 19·
 - β) τον μορφότυπο, τις προθεσμίες και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για την κοινοποίηση στην Επιτροπή οιασδήποτε απόφασης έγκρισης ή ανάκλησης αναγνώρισης που αναφέρεται στο άρθρο 22.
2. Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 51.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ

Άρθρο 26

Επέκταση των κανόνων των οργανώσεων παραγωγών

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να καταστήσει υποχρεωτικούς τους κανόνες που έχει εγκρίνει μια οργάνωση παραγωγών για τους παραγωγούς που δεν είναι μέλη της οργάνωσης και που εμπορεύονται οιοδήποτε από τα προϊόντα εντός του τομέα στον οποίο η οργάνωση παραγωγών είναι αντιπροσωπευτική υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) η οργάνωση παραγωγών θεωρείται ως αντιπροσωπευτική στον τομέα της παραγωγής και της εμπορίας σε ένα κράτος μέλος και υποβάλλει αίτηση στις αρμόδιες εθνικές αρχές:
 - β) οι προς επέκταση κανόνες αφορούν οιοδήποτε από τα μέτρα που προορίζονται για τις οργανώσεις παραγωγών που προβλέπονται στο άρθρο 8 στοιχεία α), β), γ), δ), ε).
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 α) μια οργάνωση παραγωγών αλιευτικών προϊόντων θεωρείται αντιπροσωπευτική όταν έχει συγκεντρώσει τουλάχιστον 65% των ποσοτήτων εμπορίας του εν λόγω προϊόντος κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους στην περιοχή στην οποία προτείνεται να επεκταθούν οι κανόνες.
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α) μια οργάνωση παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας θεωρείται αντιπροσωπευτική όταν έχει συγκεντρώσει τουλάχιστον 40% των ποσοτήτων εμπορίας του εν λόγω προϊόντος κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους στην περιοχή στην οποία προτείνεται να επεκταθούν οι κανόνες.
4. Οι κανόνες που προορίζονται να επεκταθούν σε μη μέλη θα ισχύουν για περίοδο που θα διαρκεί μεταξύ 90 ημερών και 12 μηνών.

Άρθρο 27

Επέκταση των κανόνων των διεπαγγελματικών οργανώσεων

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να καθιστά ορισμένες συμφωνίες, αποφάσεις ή εναρμονισμένες πρακτικές που συμφωνούνται εντός της οργάνωσης, υποχρεωτικές για τους λοιπούς επιχειρηματίες σε συγκεκριμένη περιοχή ή περιοχές που δεν αποτελούν μέλη της οργάνωσης υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) η διεπαγγελματική οργάνωση συγκεντρώνει ποσοστό τουλάχιστον 65% σε δύο, τουλάχιστον, από τις παρακάτω δραστηριότητες: στην παραγωγή, εμπορία ή μεταποίηση του συναφούς προϊόντος κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους στη συναφή περιοχή ή στις συναφείς περιοχές ενός κράτους μέλους και υποβάλλει αίτηση στις αρμόδιες εθνικές αρχές:

- β) οι προς επέκταση σε άλλους επιχειρηματίες κανόνες αφορούν οιοδήποτε από τα μέτρα που προορίζονται για τις διεπαγγελματικές οργανώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 στοιχεία α), β), γ), δ), ε), στ) και δεν είναι επιζήμιοι για άλλους επιχειρηματίες στα οικεία κράτη μέλη ή στην Ένωση.
2. Η επέκταση των κανόνων μπορεί να είναι υποχρεωτική για μέγιστη περίοδο τριών ετών.

Άρθρο 28
Ευθύνη

Σε περίπτωση που οι κανόνες επεκτείνονται σε μη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει ότι τα μη μέλη οφείλουν στην οργάνωση παραγωγών ή στη διεπαγγελματική οργάνωση το ισόποσο του συνόλου ή μέρους των δαπανών που καταβάλλονται από τα μέλη που προκύπτουν από την εφαρμογή της επέκτασης των κανόνων.

Άρθρο 29
Έγκριση από την Επιτροπή

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τους κανόνες που προτίθενται να καταστήσουν δεσμευτικούς για το σύνολο των παραγωγών ή των επιχειρηματιών μιας συγκεκριμένης περιφέρειας ή περιφερειών κατ' εφαρμογή των άρθρων 26 και 27.
2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση σύμφωνα με την οποία εγκρίνει την επέκταση των κανόνων που έχει κοινοποιήσει κράτος μέλος υπό την προϋπόθεση ότι:
- α) τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 26 και 27.
 - β) τηρείται το κεφάλαιο VI σχετικά με τους κανόνες όσον αφορά τον ανταγωνισμό.
 - γ) η επέκταση δεν θέτει σε κίνδυνο την ελευθερία των συναλλαγών.
 - δ) δεν τίθενται σε κίνδυνο οι στόχοι του άρθρου 39 της συνθήκης.
3. Η Επιτροπή θα εγκρίνει ή θα απορρίψει την επέκταση των κανόνων και θα ενημερώσει τα οικεία κράτη μέλη εντός δύο μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν έχει λάβει απόφαση εντός διμήνου, η επέκταση των κανόνων θα θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από την Επιτροπή.

Άρθρο 30
Ανάκληση άδειας

Η Επιτροπή δύναται να διενεργεί ελέγχους και, εφόσον αυτό ενδείκνυται να ανακαλεί την επέκταση των κανόνων σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οιαδήποτε από τις απαιτήσεις που προβλέπονται για την χορήγηση της εν λόγω έγκρισης δεν πληρούται. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα κράτη μέλη.

Άρθρο 31
Εκτελεστικές πράξεις

Οι κανόνες που αφορούν τον μορφότυπο και τη διαδικασία κοινοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 θεσπίζονται από την Επιτροπή μέσω της εφαρμογής πράξεων που εγκρίνονται σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 51.

ΤΜΗΜΑ IV
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Άρθρο 32
Σχεδιασμός παραγωγής και εμπορίας

1. Κάθε οργάνωση παραγωγών υποβάλλει σχεδιασμό παραγωγής και εμπορίας στις αρμόδιες εθνικές αρχές της ώστε να ικανοποιήσει τους στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 3.
2. Το κράτος μέλος οφείλει να εγκρίνει τον σχεδιασμό. Η οργάνωση παραγωγών θέτει αμέσως σε εφαρμογή τον σχεδιασμό μόλις αυτός εγκριθεί.
3. Οι οργανώσεις παραγωγών δύνανται να αναθεωρούν τον σχεδιασμό παραγωγής και εμπορίας, αναθεώρηση η οποία κοινοποιείται για έγκριση στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.
4. Η οργάνωση παραγωγών συντάσσει ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του σχεδιασμού παραγωγής και εμπορίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και τον υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους.
5. Τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους ώστε να εξασφαλίσουν ότι κάθε οργάνωση παραγωγών πληροί τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 33
Πράξεις κατ' εξουσιοδότηση

Η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 50 ώστε να εφαρμόζει κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο του προγράμματος παραγωγής και εμπορίας που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1).

Άρθρο 34
Εκτελεστικές πράξεις

Ο εσωτερικός κανονισμός και οι προθεσμίες για την υποβολή από τις οργανώσεις παραγωγών και την έγκριση από κράτη μέλη του σχεδιασμού παραγωγής και εμπορίας που αναφέρεται στο άρθρο 32 εγκρίνονται από την Επιτροπή μέσω της εκτελεστικών πράξεων που εγκρίνονται σύμφωνα με την διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 51.

Τμήμα V

Σταθεροποίηση των αγορών

Άρθρο 35 *Μηχανισμός αποθεματοποίησης*

Οι οργανώσεις παραγωγών δύνανται να χρηματοδοτούν την αποθεματοποίηση των αλιευτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) τα προϊόντα έχουν συσκευαστεί για πώληση από οργανώσεις παραγωγών αλλά για τις οποίες δεν έχει βρεθεί αγοραστής στην τιμή ενεργοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 36·
- β) τα προϊόντα ικανοποιούν τις προδιαγραφές εμπορίας που έχουν εγκριθεί βάσει του άρθρου 39 και είναι ακατάλληλα για κατανάλωση από τον άνθρωπο·
- γ) τα προϊόντα έχουν υποστεί σταθεροποίηση ή μεταποίηση και έχουν αποθεματοποιηθεί με κατάψυξη, είτε επί πλοίων είτε σε εγκαταστάσεις στην ξηρά, αλάτισμα, ξήρανση, μαρινάρισμα, και ανάλογα με την περίπτωση, ψήσιμο και παστερίωση. Μια από τις προαναφερόμενες διαδικασίες μπορεί να συνοδεύεται από κοπή σε φιλέτα ή σε τεμάχια και, ενδεχομένως, αφαίρεση της κεφαλής·
- δ) τα προϊόντα που αποθεματοποιούνται επανεισάγονται στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση σε μεταγενέστερο στάδιο.

Άρθρο 36 *Τιμές ενεργοποίησης του μηχανισμού αποθεματοποίησης*

1. Πριν από την αρχή κάθε έτους, κάθε οργάνωση παραγωγών μπορεί να προτείνει μεμονωμένα μια τιμή ενεργοποίησης του μηχανισμού αποθεματοποίησης του άρθρου 35 για τα προϊόντα αλιείας του παραρτήματος II.
2. Η τιμή ενεργοποίησης δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 80 % της σταθμισμένης μέσης τιμής που διαπιστώνεται για το συγκεκριμένο προϊόν στη ζώνη δραστηριότητας της οικείας οργάνωσης παραγωγών κατά τις τρεις τελευταίες αλιευτικές περιόδους πριν από την αλιευτική περίοδο για την οποία καθορίζεται η τιμή αυτή.
3. Για τον καθορισμό της τιμής ενεργοποίησης, λαμβάνονται υπόψη:
 - α) οι τάσεις στην παραγωγή και στη ζήτηση·
 - β) η σταθεροποίηση των τιμών της αγοράς·
 - γ) η σύγκλιση των αγορών·
 - δ) τα έσοδα των παραγωγών·

- ε) τα συμφέροντα των καταναλωτών.
4. Τα κράτη μέλη, ύστερα από εξέταση των προτάσεων των οργανώσεων παραγωγών που αναγνωρίζονται στην επικράτειά τους, καθορίζουν τις τιμές ενεργοποίησης που πρέπει να εφαρμοστούν από τις οργανώσεις παραγωγών. Οι τιμές αυτές θα καθοριστούν με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3. Οι εν λόγω τιμές δημοσιοποιούνται.

Άρθρο 37
Εκτελεστικές πράξεις

Οι κανόνες που αφορούν τον μορφότυπο δημοσίευσης των τιμών ενεργοποίησης από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 4 θεσπίζονται από την Επιτροπή μέσω της εφαρμογής πράξεων που εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 51.

ΤΜΗΜΑ VI

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άρθρο 38
Συλλογικό Ταμείο

Κάθε οργάνωση παραγωγών δύναται να δημιουργήσει ένα συλλογικό ταμείο, το οποίο θα χρησιμοποιείται μόνον για την χρηματοδότηση των παρακάτω μέτρων:

- α) του σχεδιασμού παραγωγής και εμπορίας που έχει εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 32·
- β) του μηχανισμού αποθεματοποίησης που προβλέπεται στα άρθρα 35 και 36.

Κεφάλαιο III

Προδιαγραφές εμπορίας

Άρθρο 39
Θέσπιση προδιαγραφών εμπορίας

1. Οι κοινές προδιαγραφές εμπορίας δύναται να προβλέπονται για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I για τα προϊόντα που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.
2. Οι προδιαγραφές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν συγκεκριμένα:
- α) τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και σύμφωνα με τα μεγέθη αναφοράς διατήρησης για τα αλιευτικά προϊόντα του άρθρου 15 παράγραφος 3 του κανονισμού σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική·

- β) τις προδιαγραφές των προϊόντων σε κονσέρβες σύμφωνα με τις απαιτήσεις διατήρησης και σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν με την επιφύλαξη:
- α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης⁵
- β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας⁶; και
- γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής⁷.

Άρθρο 40
Τήρηση των προδιαγραφών εμπορίας

1. Τα προϊόντα για τα οποία έχουν εγκριθεί προδιαγραφές εμπορίας μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο εντός της Ένωσης για ανθρώπινη κατανάλωση μόνον εφόσον τηρούνται οι εν λόγω προδιαγραφές.
2. Τα κράτη μέλη ελέγχουν εάν τα προϊόντα τα οποία διέπονται από τις κοινές προδιαγραφές εμπορίας τηρούν τις εν λόγω προδιαγραφές. Οι έλεγχοι μπορούν να διεξάγονται σε όλα τα στάδια εμπορίας, καθώς και κατά τη διάρκεια της μεταφοράς.
3. Όλα τα εκφορτωθέντα προϊόντα αλιείας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν τηρούν τις προδιαγραφές εμπορίας, είναι δυνατόν να διανέμονται δωρεάν υπό την αρμοδιότητα των κρατών μελών, σε φιλανθρωπικά ή αγαθοεργά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην Ένωση ή σε άτομα για τα οποία αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους ότι δικαιούνται να λαμβάνουν δημόσια ενίσχυση.

Άρθρο 41
Πράξεις κατ' εξουσιοδότηση

Η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 50, ώστε να καθορίζει τις κοινές προδιαγραφές εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 σχετικά με την ποιότητα, το μέγεθος ή το βάρος, τη συσκευασία, την εμφάνιση και την επισήμανση, και σε περίπτωση που αυτό απαιτείται βάσει της εμπειρίας από την εφαρμογή των προδιαγραφών, να τις τροποποιεί, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι οι προδιαγραφές καθορίζονται με δικαιοσύνη και διαφάνεια·

⁵ EE L 139, της 30.4.2004, σ. 55

⁶ EE L 286 της 29/10/2008, σ. 1

⁷ EE L 343 της 22/12/2009, σ. 1

Κεφάλαιο IV

Ενημέρωση των καταναλωτών

Άρθρο 42 *Υποχρεωτικές πληροφορίες*

1. Τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στα σημεία α), β), γ) και ε) του παραρτήματος I τα οποία διατίθενται στο εμπόριο εντός της Ένωσης, ανεξαρτήτως καταγωγής, είναι δυνατόν να προσφέρονται στη λιανική πώληση στον τελικό καταναλωτή μόνον εφόσον μια κατάλληλη ετικέτα ή επισήμανση αναφέρει:
 - α) την εμπορική ονομασία του είδους·
 - β) τη μέθοδο παραγωγής, και ειδικότερα χρησιμοποιώντας τις εξής λέξεις: «...αλιεύθηκε...» ή «...αλιεύθηκε σε γλυκά νερά ...» ή «...εκτροφής...»·
 - γ) την περιοχή όπου το προϊόν αλιεύθηκε ή εξετράφη·
 - δ) την ημερομηνία αλιείας των προϊόντων αλιείας ή της συλλογής προϊόντων υδατοκαλλιέργειας·
 - ε) εάν το προϊόν είναι νωπό ή εάν έχει αποψυχθεί·
2. Τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στα μέρη η) και θ) του παραρτήματος I τα οποία διατίθενται στο εμπόριο εντός της Ένωσης, ανεξαρτήτως καταγωγής, είναι δυνατόν να προσφέρονται στη λιανική πώληση στον τελικό καταναλωτή μόνον εφόσον μια κατάλληλη ετικέτα ή επισήμανση αναφέρει:
 - α) την εμπορική ονομασία του είδους·
 - β) τη μέθοδο παραγωγής, και ειδικότερα χρησιμοποιώντας τις εξής λέξεις: «...αλιεύθηκε...» ή «...αλιεύθηκε σε γλυκά νερά ...» ή «...εκτροφής...»·
 - γ) την περιοχή όπου το προϊόν αλιεύθηκε ή εξετράφη·
3. Τα στοιχεία των παραγράφων 1 και 2 αναγράφονται σαφώς και ευκρινώς.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη:
 - α) Της οδηγίας 2000/13/EK της 20ής Μαρτίου 2000 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων⁸,
 - β) Του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2136/89 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 περί καθορισμού κοινών προδιαγραφών εμπορίας για τις κονσέρβες σαρδελών⁹

⁸ ΕΕ L 109 της 6/5/2000, σ. 29

- γ) Του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1536/92 του Συμβουλίου της 9ης Ιουνίου 1992 περί καθορισμού κοινών προδιαγραφών εμπορίας για τις κονσέρβες τόνου και παλαμίδα¹⁰

Άρθρο 43
Εμπορική ονομασία

Για τους σκοπούς του άρθρου 42, παράγραφοι 1 στοιχείο α) και 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη καταρτίζουν και δημοσιεύουν κατάλογο των εμπορικών ονομασιών που είναι αποδεκτές στην επικράτειά τους. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να αναφέρει:

- α) την επιστημονική ονομασία κάθε είδους σύμφωνα με το «FishBase Information System» («σύστημα πληροφοριών FishBase»)
- β) την ονομασία του στην επίσημη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους·
- γ) κατά περίπτωση, οιαδήποτε άλλη ονομασία ή ονομασίες γίνονται δεκτές ή επιτρεπτές σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο.

Άρθρο 44
Ένδειξη της περιοχής αλίευσης ή παραγωγής

1. Η ένδειξη της περιοχής αλίευσης ή παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2 στοιχείο γ) πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:
 - α) στην περίπτωση αλιευτικών προϊόντων που έχουν αλιευθεί στη θάλασσα, την ονομασία μιας εκ των περιοχών, υποπεριοχών ή διαιρέσεων που αναφέρονται στις περιοχές αλίευσης FAO·
 - β) για τα αλιευτικά προϊόντα που αλιεύονται σε γλυκά νερά, την ένδειξη του κράτους μέλους ή της τρίτης χώρας καταγωγής του προϊόντος.
 - γ) σε περίπτωση προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, αναφορά στο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα στην οποία το προϊόν υφίσταται το τελικό στάδιο εκτροφής ή καλλιέργειας διάρκειας τουλάχιστον 3 μηνών.
2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι επιχειρηματίες δύνανται να αναφέρουν την ακριβή περιοχή αλίευσης ή παραγωγής.

⁹ EE L 212 της 22.07.1989, σ. 79

¹⁰ EE L 163 της 17/6/1992, σ. 1

Άρθρο 45
Συμπληρωματικές προαιρετικές πληροφορίες

1. Εκτός από τις υποχρεωτικές πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 42, είναι δυνατόν να παρέχονται και οι παρακάτω πληροφορίες σε προαιρετική βάση σχετικά με:
 - α) πληροφορίες περιβαλλοντικού χαρακτήρα·
 - β) πληροφορίες δεοντολογικού ή κοινωνικού χαρακτήρα·
 - γ) πληροφορίες σχετικά με τεχνικές παραγωγής·
 - δ) πληροφορίες σχετικά με μεθόδους παραγωγής·
 - ε) πληροφορίες σχετικά με τη διατροφική αξία του προϊόντος.
2. Η αναγραφή πληροφοριών σε προαιρετική βάση δεν πρέπει να γίνεται εις βάρος του χώρου που διατίθεται για τις υποχρεωτικές πληροφορίες που αναγράφονται στην ετικέτα ή επισήμανση.
3. Η παράγραφος 1 ισχύει με την επιφύλαξη:
 - α) Της οδηγίας 2000/13/ΕΚ·
 - β) Της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ της 24ης Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με τους κανόνες επισήμανσης των τροφίμων όσον αφορά τις τροφικές τους ιδιότητες¹¹
 - γ) Του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 της 20ής Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα¹²;
 - δ) Του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων¹³
 - ε) Του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που χαρακτηρίζονται ως εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα¹⁴ και
 - στ) Του κανονισμού αριθ. 834/2007 για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων.

¹¹ ΕΕ L 276 της 6/10/1990, σ. 40

¹² ΕΕ L 404 της 30/12/2006, σ. 9

¹³ ΕΕ L 93 της 31/3/2006, σ. 12

¹⁴ ΕΕ L 93 της 31/3/2006, σ. 1

Άρθρο 46
Πράξεις κατ' εξουσιοδότηση

Η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 50 με στόχο

- α) τη συμπλήρωση ή τροποποίηση των απαιτήσεων περί υποχρεωτικής πληροφόρησης που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1, στο άρθρο 42 παράγραφος 2, στο άρθρο 43 και 44, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι οι υποχρεωτικές πληροφορίες παρέχονται με ακρίβεια και διαφάνεια·
- β) να τεθούν ελάχιστα κριτήρια σχετικά με πληροφορίες που παρέχονται προαιρετικά από τους επιχειρηματίες του άρθρου 45 παράγραφος 1, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι οι προϋποθέσεις για την αναγραφή προαιρετικών πληροφοριών είναι ακριβείς, διαφανείς και παρέχονται χωρίς να συνιστούν διακρίσεις.

Κεφάλαιο V

Κανόνες ανταγωνισμού

Άρθρο 47
Εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού

Τα άρθρα 101 έως 106 της συνθήκης και οι διατάξεις εφαρμογής τους πρέπει να εφαρμόζονται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές του άρθρου 101 παράγραφος 1 και του άρθρου 102 της συνθήκης που αφορούν την παραγωγή ή την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Άρθρο 48
Εξαιρέσεις στην εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 του παρόντος κανονισμού, το άρθρο 101 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν ισχύει όσον αφορά συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές οργανώσεων παραγωγών σχετικά με την παραγωγή ή την πώληση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ή τη χρήση κοινών εγκαταστάσεων για την αποθήκευση, την επεξεργασία ή τη μεταποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, που είναι
 - α) απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 της συνθήκης και,
 - β) δεν συνεπάγονται την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής·
 - γ) δεν οδηγούν στη δημιουργία στεγανών στην Ένωση,
 - δ) δεν αποκλείουν τον ανταγωνισμό
 - ε) δεν θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 του παρόντος κανονισμού, το άρθρο 101 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν ισχύει για συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές διεπαγγελματικών οργανώσεων οι οποίες
- α) είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 της συνθήκης και
 - β) δεν προβλέπουν την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής·
 - γ) δεν οδηγούν σε οποιασδήποτε μορφής στεγανών των αγορών στην Ένωση,
 - δ) δεν εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους σε παρόμοιες συναλλαγές με άλλους εμπορικούς εταίρους, θέτοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση·
 - ε) δεν παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων·
 - στ) δεν δημιουργούν περιορισμούς στον ανταγωνισμό μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Κεφάλαιο VI **Γνώση της αγοράς**

Άρθρο 49 *Γνώση της αγοράς*

1. Η Επιτροπή:
- α) συγκεντρώνει, αναλύει και διαδίδει οικονομικές γνώσεις που αφορούν την κατανόηση της ενωσιακής αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού, λαμβάνοντας υπόψη το διεθνές πλαίσιο·
 - β) διενεργεί σε τακτική βάση έρευνες όσον αφορά τις τιμές κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού στην Ένωση όσον αφορά τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και διεξάγει αναλύσεις των τάσεων της αγοράς·
 - γ) παρέχει για τον σκοπό αυτό μελέτες της αγοράς καθώς και μέθοδο για τη διενέργεια ερευνών όσον αφορά την διαμόρφωση των τιμών.
2. Για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1, η Επιτροπή λαμβάνει τα εξής μέτρα:
- α) διευκολύνει την πρόσβαση σε διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με την νομοθεσία της ΕΕ·
 - β) διαθέτει τις πληροφορίες της αγοράς στους ενδιαφερόμενους φορείς στο κατάλληλο επίπεδο.

3. Τα κράτη μέλη συνεισφέρουν στην επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Κεφάλαιο VII **Διαδικαστικές διατάξεις**

Άρθρο 50

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση για την οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 24, 33, 41 και 46 ανατίθεται επ' αόριστον, αρχής γενομένης από την [...].
3. Η εξουσιοδότηση για την οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 24, 33, 41 και 46 μπορεί να ανακληθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση στην οποία αναφέρεται η εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται στην απόφαση. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα οποιωνδήποτε κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει των άρθρων 24, 33, 41 και 46 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντιταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός 2 μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή για το ότι δεν σκοπεύουν να προβάλουν αντίρρηση. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά 2 μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 51

Εφαρμογή

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Κεφάλαιο VIII Τελικές διατάξεις

Άρθρο 52

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006

Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 προστίθενται οι εξής λέξεις:

«και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (*)

(*) ΕΕ ...»

Άρθρο 53

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 καταργείται. Εντούτοις, τα άρθρα 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 και 39 εφαρμόζονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 54

Επανεξέταση

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση με τα αποτελέσματα της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού πριν από τα τέλη του 2022.

Άρθρο 55

Εναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2013, πλην των άρθρων 32, 35 και 36, που εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, [...]

*Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος [...]*

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος [...]*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
α) 0301	Ζωντανά ψάρια
0302	Ψάρια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, με εξαίρεση τα φιλέτα ψαριών και άλλη σάρκα ψαριών της κλάσης 0304
0303	Ψάρια κατεψυγμένα, με εξαίρεση τα φιλέτα και άλλη σάρκα ψαριών της κλάσης 0304
0304	Φιλέτα και άλλη σάρκα ψαριών (έστω και αλεσμένα), νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα
β) 0305	Ψάρια αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη. Ψάρια καπνιστά, έστω και ψημένα πριν ή κατά τη διάρκεια του καπνίσματος. αλεύρια, σκόνες και συσσωματωμένα προϊόντα με μορφή σβόλων (πελέτες) ψαριών, κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση
γ) 0306	Μαλακόστρακα, έστω και χωρίς το όστρακό τους, ζωντανά, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη· μαλακόστρακα με το όστρακό τους, βρασμένα σε νερό ή ατμό, έστω και διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη· αλεύρια, σκόνες και συσσωματωμένα προϊόντα με μορφή σβόλων (πελέτες) μαλακόστρακων, κατάλληλα για τη διατροφή των ανθρώπων
0307	Μαλάκια, έστω και χωρισμένα από το κοχύλι τους, ζωντανά, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη· ασπόνδυλα υδρόβια, εκτός από τα μαλακόστρακα και τα μαλάκια, ζωντανά, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη· αλεύρια, σκόνες και συσσωματωμένα προϊόντα με μορφή σβόλων (πελέτες) υδρόβιων οργανισμών πλην των μαλακόστρακων, κατάλληλα για τη διατροφή των ανθρώπων
δ)	Προϊόντα ζωικής προέλευσης, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού. Ζώα μη ζωντανά των κεφαλαίων 1 ή 3, ακατάλληλα για τη διατροφή του ανθρώπου: - Άλλα - Προϊόντα από ψάρια ή μαλακόστρακα, μαλάκια ή άλλα ασπόνδυλα υδρόβια: Ζώα μη ζωντανά του κεφαλαίου 3: - - - Κατάλοιπα ψαριών 0511 91 10 - - - Άλλα 0511 91 90
ε) 1212 20 00	- Φύκια
στ)	Λίπη και λάδια και τα κλάσματά τους, ψαριών, έστω και εξευγενισμένα αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα: 1504 10 - Λάδια από συκώτια ψαριών και τα κλάσματά τους 1504 20 - Λίπη και λάδια ψαριών και τα κλάσματά τους, άλλα από τα λάδια από συκώτια
ζ) 1603 00	Εκχυλίσματα και χυμοί κρέατος, ψαριών ή μαλακοστράκων, μαλακίων ή άλλων ασπόνδυλων

υδροβίων

- η) 1604 Παρασκευάσματα και κονσέρβες ψαριών· χαβιάρι και τα υποκατάστατα αυτού που παρασκευάζονται από αυγά ψαριού
- θ) 1605 Καρκινοειδή, μαλάκια και άλλα υδρόβια ασπόνδυλα, παρασκευασμένα ή διατηρημένα
- ια) Ζυμαρικά εν γένει, έστω και ψημένα ή παραγεμισμένα (με κρέας ή άλλες ουσίες) ή και αλλιώς παρασκευασμένα, όπως τα спаγγέτα, μακαρόνια, νούγιες, λαζάνια, νιόκια, ραβιόλια, κανελόνια Αράπικο σμιγδάλι (κους-κους), έστω και παρασκευασμένο
- 1902 20 Ζυμαρικά εν γένει παραγεμισμένα (έστω και ψημένα ή αλλιώς παρασκευασμένα):
- 1902 20 10 - - Που περιέχουν κατά βάρος περισσότερο του 20 % ψάρια και μαλακόστρακα, μαλάκια και άλλα ασπόνδυλα υδρόβια
- ικ) Αλεύρια, σκόνες και συσσωματώματα με μορφή σβόλων, από κρέας, παραπροϊόντα σφαγίων, ψάρια ή καρκινοειδή (μαλακόστρακα), μαλάκια ή άλλα ασπόνδυλα υδρόβια, ακατάλληλα για τη διατροφή του ανθρώπου· Ινώδη κατάλοιπα ξιγκιών:
- 2301 20 00 Ινώδη κατάλοιπα κρεάτων: -Αλεύρια, σκόνες και συσσωματώματα με μορφή σβόλων, από ψάρια ή μαλακόστρακα, μαλάκια ή άλλα ασπόνδυλα υδρόβια
- (l) Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων
- 2309 90 Άλλα:
- ex 2309 90 - - Διαλυτά συστατικά ψαριών
10

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Κωδικός ΣΟ

Περιγραφή των εμπορευμάτων

0302 22 00	Φασί Ατλαντικού (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Λιμάντα (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Ζαγκέτα (<i>Lepidorhombus spp.</i>)
ex 0302 29 90	Χωματίδα (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Τόνος ο μακρυπτερυγος ή τονάκια (<i>Thunnus alalunga</i>)
(β)	
0302 31 90	
ex 0302 40	Ρέγγες του είδους <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Μπακαλιάρτοι του είδους <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Σαρδέλες του είδους <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	Μπακαλιάρτος (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Γάδοι μαύροι (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Σκουμπρί των ειδών <i>Scomber scombrus</i> και <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Σκυλόψαρα και ρίνες (<i>Squalus acanthias</i> και <i>Scyliorhinus spp.</i>)
(β)	
0302 65 50	
0302 69 31	Σκορπιοί του Βορρά ή σεβαστοί (<i>Sebastes spp.</i>)
(β)	
0302 69 33	
0302 69 41	Νταούκι Ατλαντικού (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Ποντίκια και μουρούνες (<i>Molva spp.</i>)
0302 69 55	Γαύροι (<i>Engraulis spp.</i>)
ex 0302 69 68	Μπακαλιάρτοι του είδους <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Βατραχόψαρα (<i>Lophius spp.</i>)
ex 0307 41 10	Σουπιές (<i>Sepia officinalis</i> and <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Για τις γαρίδες του είδους <i>Crangon crangon</i> και τις γαρίδες του είδους (<i>Pandalus borealis</i>):
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Γλώσσα (<i>Solea spp.</i>)
0306 24 30	Κάβουρες (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Μικροί αστακοί Νορβηγίας (<i>Nephrops norvegicus</i>)

0303 31 10	Γλωσσοειδή μαύρα (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Μπακαλιάροι του γένους <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
(β)	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Σπαρίδες (<i>Dentex dentex</i> και <i>Pagellus spp.</i>)
0303 61 00	Ξιφίες (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Γαρίδες της οικογένειας <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Σηπίαι των ειδών <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> και <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Καλαμάρια (<i>Loligo spp.</i>)
0307 49 33	
0307 49 35	
(β)	
0307 49 38	
0307 49 51	Καλαμάρια (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Χταπόδια (<i>Octopus spp.</i>)
0307 99 11	<i>Illex spp.</i>
0303 41 10	Τόνοι μακροπτέρυγοι (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Τόνοι με κίτρινα πτερύγια (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Παλαμίδα (<i>Euthynnus (Katsuwonus pelamis)</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Τόνος (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Άλλα είδη του γένους (<i>Thunnus</i> και <i>Euthynnus</i>)
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	<i>Λεμονόγλωσσα (Microstomus kitt)</i>
0302 35 10	<i>Τόνοι κόκκινοι (Thunnus thynnus)</i>
(β)	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	<i>Κίτρινος μπακαλιόρος (Pollachius pollachius)</i>
0302 69 75	<i>Λέστιες (Brama spp.)</i>
ex 0302 69 82	<i>Γάδοι του είδους poutassou (Micromesistius poutassou ή Gadus poutassou)</i>
ex 0302 69 99	<i>Σύκο του Ατλαντικού (Trisopterus luscus) και σύκο της Μεσογείου (Trisopterus minutus))</i>
ex 0302 69 99	<i>Γόπα (Boops boops)</i>
ex 0302 69 99	<i>μαρίδα (Spicara smaris)</i>
ex 0302 69 99	<i>Μουγγρί (Conger conger)</i>
ex 0302 69 99	<i>Καπόνι (Trigla spp.)</i>
ex 0302 69 91	<i>Σαφρίδι (Trachurus spp.)</i>
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	<i>Κέφαλος (Mugil spp.)</i>
ex 0302 69 99	<i>Σελάχι (Raja spp.)</i>
(β)	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	<i>Σπαθόψαρο (Lepidopus caudatus και Aphanopus carbo)</i>
ex 0307 21 00	<i>Χτένι (Pecten maximus)</i>
ex 0307 91 00	<i>Βούκινο (Buccinum undatum)</i>
ex 0302 69 99	<i>Μπαρμπούνι ή κουτσομούρα (Mullus surmuletus, Mullus barbatus)</i>
ex 0302 69 99	<i>Σκαθάρι (Spondylisoma cantharus)</i>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρα 1, 2, 3, 4, 5
Άρθρα 2, 3	Άρθρα 39, 40, 41
Άρθρο 4	Άρθρα 42, 43, 44, 45, 46
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Άρθρα 5 παράγραφος 2, 5 παράγραφος 3, 5 παράγραφος 4, 6	Άρθρα 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Άρθρο 7	Άρθρα 26, 28, 29, 30, 31
Άρθρο 8	-
Άρθρα 9, 10, 11, 12	Άρθρα 32, 33, 34, 38
Άρθρο 13	Άρθρα 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Άρθρο 14	Άρθρο 48 παράγραφος 2
Άρθρο 15	Άρθρο 27
Άρθρο 16	Άρθρα 28, 29, 30, 31
Άρθρα 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Άρθρα 35, 36, 37, 38
Άρθρα: 28, 29, 30, 31, 32, 33	-
Άρθρο 34	Άρθρα 22, 25, 37
Άρθρο 35	-
Άρθρο 36	-
Άρθρο 37	(Άρθρα 50, 51)
Άρθρα 38, 39	Άρθρο 51
Άρθρο 40	-
Άρθρο 41	Άρθρο 54

Άρθρο 42	Άρθρα 52, 53
Άρθρο 43	Άρθρο 55
-	Άρθρο 47
-	Άρθρο 48 παράγραφος 1
-	Άρθρο 49